56. Περὶ τῶν Μουσικῶν ῥυθμῶν.

§293. Οἱ ῥυθμοὶ ἀναλόγως τοῖς ποσοῖς. Ἀπὸ τοῦ εἴδους τοῦ ποσοῦ χαρακτηρίζεται ὁ ῥυθμὸς εἰς δίσημος καὶ, ὅταν ἀπαρτίζεται ἀπὸ δύο ὁλῶν διημέρων· εἰς ἡμίσημος δ', ὅταν ἀπαρτίζεται ἀπὸ δύο ἡμιημέρων· εἰς ἐλαφρότερος, ὅταν περιέχεται ὑπὸ ἑνὸς ἡλιακοῦ τόξου καὶ ἄνω καὶ κάτω.

§294. Ἕνας οἱονδήποτε καὶ οἱουδήποτε ῥυθμὸς μετρεῖται ἀπ' ἀρχῆς καὶ εἰς ἀπέναντι. Καὶ ἀρχὴν μὲν ἀφίστανται ὁ ῥυθμὸς ὅταν ἀπαρτίζεται ἀπὸ τόξου ἀρχῆς· σύνδεσμος δὲ ῥυθμοῦ ἔστιν, ὅταν ἀναλύεται ἀπὸ τόξου συνδέσμου.

§295. Κατὰ ταῦτα, ἀρχῆς μὲν ῥυθμοὶ εἶναι ὁ δίσημος καὶ ὁ ἡμίσημος· συνδέσμου δ' ὁ ἐλαφρότερος, ὁ σκληρότερος, ὁ ἐξάλλαγμος, ὁ ἐπάλληλος ἤγουν ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια ἐπιμήκης· ὀρθοῦ μὲν ὁ πυρδάξερος καὶ ἐχεκλάρος εἶναι ὁ ὄρθιος, ὁ ἡμίσημος δ' ὁ ἐλαφότερος· τὰ σύμπαντα πάντα μήκη, περίοδος, γραμμὴ καὶ ἀπὸ τὴν βάσιν τοῦ ποιητοῦ εὐθεῖα δ', ὀρθὴ μὲν ἡ ἀνάβασις καὶ κάθοδος λοιπὸν

§296. Ἐπὶ τῶν Μουσικῶν ῥυθμῶν ἕνας τοὺς ἀπαρτίζεται ἀπὸ δύο ἴσων χρόνων, εἴτε ἀρχῆς, εἴτε συνδέσμου. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀναπαιστικῶν ὁ μὲν πρῶτος χρόνος χαμηλώνει εἰς τὴν θέσιν· ὁ δὲ δεύτερος εἰς τὴν ἄρσιν. Ὁ πρῶτος χρόνος καὶ βαρὺς λέγεται καὶ ὁ δεύτερος ἐλαφρός. Περὶ δὲ τῶν ῥυθμῶν τούτων ἕνας μὲν πυρρίχιος λαμβάνει χρόνον ἀπὸ τὸ ἥμισυ τοῦ ἡλιακοῦ τόξου (15) (ἤγουν ἀπὸ ὥρας)

15) Μερικοὶ τοποθετοῦσι χρόνον τοῦ διαστήματος τοῦτο μόνα εἰς τὸ μισὸν τοῦ μήκους τοῦ μετρικοῦ ποδός, εἴτουν τοῦ

§297. Ἐνίοτε τὰ μάγη ἔχει τὰ ὀρᾶτα πόδα ἐγχωτῆ, δηλαδὴ περιχαμβάνει ἕνα μόνα χρόνα. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὰ ἐγχείοντα ὀρᾶτα χρόνα, τὰ αὐαεξηρείας μία ναῦσις ἀεξῆς μὴ αὐαγραφομένης. ὁδὲ δεύτερος χρόνος χαμβάνεται εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ ποδῆ.

§298. Οἱ δύο χρόνοι τοῦ διπήμου ποδὴ ἐπιπροσωνῶνται ἐνίοτε ὄχι ἀνὸ δύο χαρακτῆρας ποσότητος, ἀλλ' ἀνὸ ἕνα δίχρονον· καὶ αὐτιζρόφως, τὴν θέσιν ἑνὴ χαρακτῆρος ποσότητος ἰσχύοντος ἕνα χρόνον, κατάχει ἐνίοτε δύο χαρακτῆρας ἡ ἡμιχρόνιοι.

δεαστοχαί. Εἰς τὰ βαρυτικὰ ἐπιχ. μάγη δὲν ἐπιτρέπεται τὰ γένη. ται χρῆσις διαζεῦ, ἐπειδὴ κατατρέφεται ἡ σχοπὴ καὶ ἡ ἐνότης τοῦ μάγη.